

Stk. 6. Flytter en Rentenyder til en anden Kommune, maa han angaaende fortsat Renteudbetaling henvende sig til det sociale Udvalg i den tilflyttede Kommune. Til Brug ved Afgørelsen erholder Udvalget Rentesagens Akter fra det sociale Udvalg i den fraflyttede Kommune.

Stk. 7. Flytter en Rentenyder til en Kommune, for hvilken der gælder højere Grundbeløb, vil Renten i det første Aar efter Flytningen være at beregne efter de for den fraflyttede Kommune gældende Satser, medmindre det sociale Udvalg efter en Undersøgelse af Forholdene finder, at paagældende har haft rimelig Grund til at foretage Flytningen.

Stk. 8. Foretager en Rentenyder Handlinger, der efter § 38, Stk. 2, Nr. 1—3, vilde udelukke ham fra Adgang til Renten, eller oppebærer han Fattighjælp eller Kommnehjælp af den i § 38, Stk. 2, Nr. 4, nævnte Art, bortfalder Renten.

§ 56.

Stk. 1. Det paahviler en Rentenyder at meddele det sociale Udvalg Underretning om enhver Forandring i hans økonomiske og personlige Forhold, jfr. § 55, som kan formodes at medføre Nedsættelse eller Bortfald af Renten, ligesom Udvalget selv skal være opmærksom paa, om saadan Forandring indtræder.

Stk. 2. Det sociale Udvalg er forpligtet til efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler mindst een Gang hvert 5. Aar — første Gang pr. 1. Januar 1939 — at indgive Beretning til Invalidforsikringsretten om samtlige Invalidrentenyderes Forhold med Angivelse af, hvorvidt vedkommendes Berettigelse til at oppebære Invalidrente — eller eventuelt Tillæg efter § 40, Stk. 2, — anses for tvivlsom.

Stk. 3. Skønner Invalidforsikringsretten paa Grundlag af modtagen Indberetning fra det sociale Udvalg eller paa Grundlag af gennemførte Helbredelsesforanstaltninger o. lign., at Rentenyderens Erhvervsevne ikke længer er nedsat til $\frac{1}{3}$, afsiger den Kendelse herom samt om, fra hvilket Tidspunkt Invalidrenten skal standses.

Stk. 4. Invalidforsikringsretten er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Erhvervsevnen hos Invalidrentenydere eller indkalde saadanne Rentenydere til Kontrol. For saa vidt forsikrede vanskeliggør Rettens Undersøgelse, kan Formanden, naar han anser det for sandsynligt, at Kendelsen vil komme til at gaa ud paa, at Renten skal inddrages, midlertidig standse Udbetalingen, mod at Sagen snarest mulig forelægges for Retten. Rettens Udgifter ved Kontrol udredes af Fondens Midler.

Stk. 5. Hvis en Invalidrentenyder, der med Rette er optaget i Invalidforsikringen i Medfør af §§ 36 og 37, mod bedre Vidende, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 1, uberettiget har oppebaaret Invalidrente, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret, efter Socialministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af paagældende, eventuelt hans Dødsbo. Det samme gælder med Hensyn til Aldersrentenydere, der mod bedre Vidende med Urette har oppebaaret Aldersrente.

§ 57.

Naar en Invalidrentenyder er fyldt 65 Aar, overgaar han til at nyde Aldersrente, for saa vidt han opfylder Betingelserne herfor. Det paahviler det sociale Udvalg i rimelig Tid, førend han opnaar nævnte Alder, at træffe Afgørelse af, om han er berettiget til Aldersrente og med hvilket Beløb.